

ILEANA DUNĂREANU:

Despre poezia stagiunii

— Intrați în noua stagiune teatrală printr-un spectacol de poezie ?

— Într-adevăr, mă bucur mult că mă număr printre actorii spectacolului Omul — continuați să puneți întrebări, pus în scenă, la Teatrul Mic, de regizorul Laurențiu Azimioară. Spun asta pentru că este foarte bine că, în ultimii ani, poezia a pășit cu curaj pe scenele mai tuturor teatrelor din țară. Scenariul este semnat de Ada d'Albon.

— Nu este singurul spectacol de poezie al Teatrului Mic...

— Vreți să vă vorbesc, deci, despre recitalul Leopoldinei Bălănuță ? Este excepțional.

— Ați dublat-o în Matca lui Marin Sorescu...

De fapt, poate că și în spectacolul lui Laurențiu Azimioară sînt o dublură. A actriței...

TEATRUL „NOTTARA”

Avalanșă de premiere

Bineînțeles că fiecare stagiune își are rădăcinile în cea anterioară, dar, în acest an, în ultimele luni, teatrul nostru și-a pregătit, pentru deschiderea stagiunii, aș spune, o adevărată avalanșă de premiere: chiar pentru început, cinci la număr. Dintre acestea, două lucrări originale: *Patima fără sfîrșit* (Sîngele) de Horia Lovinescu (text premiat la Festivalul național „Cîntarea României”), spectacol în care își dau concursul actorii Mircea Albu-lescu, Emil Hossu, Gilda Marinescu, Melania Cirje, Marga Barbu, Alexandru Repan, Cătrinel Paraschivescu, Dorin Varga și alții, în regia lui George Rafael. Urmează *Micul in-*

Ileana Dunăreanu: noua stagiune — un anotimp al poeziei

Ileana Dunăreanu. Dacă este adevărat că sîntem întotdeauna propriile noastre dubluri.

— Ce să notăm despre sentimentul cu care ați pășit în noua stagiune ?

— Ce am și spus pînă acum: că noua stagiune teatrală este și un anotimp al poeziei, iar sentimentele actorilor sînt, de aceea, poetice.

P. T.

fern de Mircea Ștefănescu, pus în scenă de Mihai Berechet și numărînd în distribuție, ca invitată de onoare, pe Silvia Dumitrescu-Timică, alături de Lucia Mureșan, Ion Dichiscanu, Ștefan Radof, Ion Siminie și Dorin Moga.

Teatrul nostru și-a impus să-și îmbogățească, în fiecare stagiune, afișul, cu un text străin, aparținînd dramaturgiei contemporane din țările socialiste. Un asemenea text — contemporan, dar inspirat din istoria literară a secolului al XVIII-lea — stă la baza spectacolului pus în scenă de Dan Nasta, în premieră pe țară. Este vorba de monodrama scriitorului Peter Hacks din R. D. Germană. *Conversație în casa von Stein despre domnul von Goethe, în lipsa acestuia*, care va fi interpretată de Gilda Marinescu.

A fost, apoi, inclusă în repertoriu, din dramaturgia maghiară contemporană, piesa *Familia Toth* de Űrkeny Istvan. Punerea în scenă îi aparține lui Valeriu Moisescu, rolurile principale, actorilor Gheorghe Dinică, Sandu Sticlăru, Liliana Tomescu, Dana Dogaru.

Neîndoios, sîntem interesați și de afirmarea forțelor creatoare tinere. Astfel, un tînăr regizor, proaspăt absolvent, Valeriu Paraschiv, debutează la teatrul nostru cu creația drama-

turgului sovietic Vampilov, *Întoarcerea fiului risipitor*, într-o distribuție ce cuprinde, alături de actori ai teatrului (Anda Caropol, Ioana Crăciunescu, Ruxandra Sireteanu, Viorel Comănici, Ion Siminie, Vasile Lupu), și câțiva studenți ai I.A.T.C.

Desigur, marea dramaturgie clasică nu poate lipsi dintr-un repertoriu bine alcătuit.

Doi clasici ai dramaturgiei ruse, Gogol și Cehov, sînt alăturați în spectacolul-coupé cu *Jucătorii de cărți* și *Ursul*, în regia lui George Rafael. Printre interpreți, notăm pe Ștefan Iordache, Melania Cîrje, George Constantin, Sandu Sticlăru, Victor Ștrengaru, Val Săndulescu, Ion Punea.

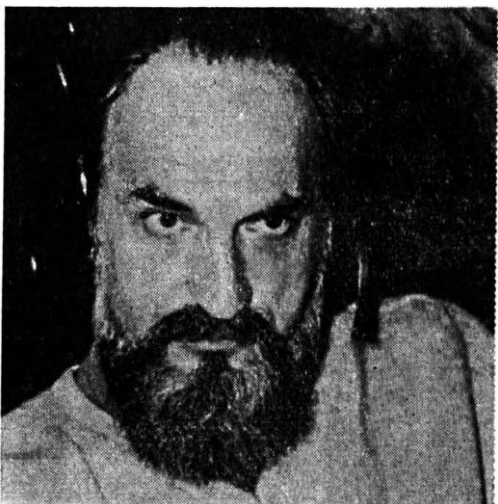
După *Hamlet* și *Henric al IV-lea*, stagiunea aceasta va aduce la rampă, din repertoriul shakespearian, *Timon din Atena*, în regia lui Dinu Cernescu. Tot el va pune în scenă și două lucrări cu implicații politice contemporane, semnate de Arrabal: *Guernica* și *Picnic pe cîmpul de luptă*.

Preocuparea de bază a muncii noastre rămîne, însă, piesa originală de actualitate. Ne aflăm în fază foarte înaintată de lucru cu doi autori, Teodor Mazilu și Ion Brad. Cu textul unuia dintre ei urmează să intrăm, cît mai curînd, în repetiții. În aceeași ordine de preocupări, dramaturgia debutanților va constitui un important punct de interes în activitatea noastră; în scopul lansării lor, preconizăm înființarea, în cadrul teatrului, a unui „cenaclu de dramaturgie tîrzie”.

Preocupările teatrului nostru nu se reduc, însă, la atît. Am dobîndit, în stagiunea anterioară, o substanțială experiență în munca cu amatori: o vom folosi acum, îmbogățind-o și diversificînd-o.

Avem, după cum se vede, multe proiecte. Sperăm să le ducem la bună împlinire, în această stagiune care se deschide și pe care o dorim de mare succes pe toate planurile.

Florica Ichim

Dan Nasta: „Hacks — un clasic al modernității”

DAN NASTA:

Peter Hacks

sau

Metamorfozele

iubirii

Grație secolului XVIII (sintem în 1786) și marii influențe europene a spiritului francez (pînă și mobila epocii, în Germania, e franțuzească), monodrama lui Peter Hacks aparține, prin subtilitate, eleganță și suplă mobilitate, acelei porniri și acelei mode create de saloanele franțuzești, datorită cărora iubirea, prin moravuri și spirit, participă la faptul de cultură. Iubirea, în secolul XVIII, e un mijloc de artă, atît pentru evoluția insului, cît și pentru cea a societății. Iubirea modelează un suflet cultural. Dacă Mademoiselle de Scudery a fost cea care a creat o „geografie sentimentală”, cunoscută prin „La Charte du Tendre” (Cartea Duiosiei), tot un francez, Georges de Porto-Riche, e creatorul termenului de „anatomie sentimentală”, iar „Legăturile primejdioase” ale lui Choderlos de Laclos ne apropie direct de sfera monologului Doamnei von Stein — portret polivalent al iubirii feminine, pe care Hacks îl captează într-o viziune de clasicitate, prin coerența logică a desfășurării, justetea observației și claritatea expunerii, ironia tutelînd unificator contradicțiile și ambiguitățile.

Charlotte von Stein dă seamă soțului ei de legătura, întinsă pe zece ani, dintre ea și Goethe. Pendulînd între apărare și acuzare, între apologie și pamflet, această lucidă și pasionată narațiune articulează, în mod surprinzător, cinci versiuni, sensibil diferite, ale relației dintre celebrii parteneri. „Conversația” cu vag implicatul soț pornește de la reproșurile acestuia, cum că, datorită rupturii provocate de Charlotte, Goethe a părăsit Weimarul, care îi simte dureros lipsa.

Prima versiune. Eroina se justifică, invocînd îndelungul sacrificiu la care s-a supus, timp de zece ani, pentru a îndeplini o misiune socială și politică, de a-l educa, a-l forma pe înzestratul, dar necioplitul Goethe,